

Hvide, at der maa svares ca. 38 Kr. pr. Td. Hartkorn samt desuden $\frac{1}{6}$ paa Formue og Leilighed. I Nørre Snebe-Estrup ydes der 20 Kr. pr. Td. Hartkorn samt $\frac{1}{4}$ paa Formue og Leilighed. — Et flertal antager, at det Misforhold, som Andragendet omtaler, at der er tilfillede i de nævnte Kommuner, bedst vilde hæves ved Gjennemførelsen af et Lovforslag om den mellemkommunale Beskatning; et Mindretal (Naberg, Ville, Dinesen, Scavenius og Scharling) finder ingen Anledning til at udtale sig om Andragendet allerede af den Grund, at et lignende er sendt til Indenrigsministeren, uden at der endnu er indløbet Svær. — Udvalget er enigt i ikke at gjøre nogen Indstilling.

37. Andragende fra Bestyrelsen for Interesseselskabet for Mergelsporbanen fra Damholt til Hædsager (indbragt i Folkethinget den 5te Februar 1880 af Folkethingetsmanden for Ringhøj Amt 4de Valgkreds, N. Nielsen).

Bestyrelsen for Interesseselskabet for Mergelsporbanen fra Damholt i Bording til Hædsager andrager om, at den Løb, som er udredet i Anledning af nævnte Baneanlæg, maa blive Selskabet refunderet. Den beløber sig til 2,487 Kr. 73 Ø. Banens Længde er c. $2\frac{1}{2}$ Mil, gaar igjennem Bording, Skast, Sunds og Ørre Sogne — en Egn, hvor der aldeles ingen Mergel findes. Man føler sig forvisset om, at Mergelen, som er af fortrinlig Bestaffenhed, vil være paa en Strækning af over 3 □ Mil en mægtig Løstestang i Agerbrugets Tjeneste. I denne Bevidsthed sammenfjød den kapitalfattige Egn den forholdsvis betydelige Sum af 21,000 Kr. Imod Amtets Garantifik Selskabet et rentefrit Laan af 104,000 Kr. af Statskassen, af hvilket der skal udbetales et $\frac{1}{25}$ aarlig. Den haarde Vinter 1878—79 forsinkede Arbejdet i den Grad, at Banen først kunde aabnes for Driften midt i Sommeren 1879. Der fremkom desuden flere Vansteligheder. Agerne paa Bognene viste sig altfor skrøbelige, Hjulringene altfor bløde. Man har allerede kostet 1,000 Kr. paa at faae disse Feil ændrede, og man venter, at en lignende Sum fremdeles vil medgaa i samme Diemed. Da Egnen saa at sige allerede fra Først af har udtømt sin Kapital paa Foretagendet, har Bestyrelsen troet at burde henvende sig til Rigsdagen om Eftergivelsen af Løden ved et Foretagende, som Staten hidtil har ydet en betydelig Støtte. — Udvalget forventer, at denne Sag vil finde sin Afgjørelse ved Behandlingen af Forslag til Tillægsbevillingen og gjør derfor ingen Indstilling.

38. Andragende fra afflediget Korporal Niels Sivertsen (indbragt den 11te Februar 1880 i Folkethinget af Folkethingetsmanden for Odense Amt 2den Valgkreds Niels Andersen).

Afflediget Korporal Niels Sivertsen anmoder Rigsdagen om at maatte faae en aarlig Understøttelse i Forhold til sin Tjenestetid. Han er født 1840 i Fredericia, var fra 6te Mai 1855 til 30te Juni 1859 Spillemand ved 12te Bataillon, Underofficersaspirant fra 1ste Juli 1859 til 2den Oktober s. A., derefter Korporal til 1ste Februar 1872, da han affledigedes efter aftjent Vernepligt. Han har deltaget i Felttoget 1864 og er den 31te Oktober 1867 tilbeldt Hæderstegnet for 8 Aars Tjeneste. — Udvalget finder ingen Anledning til at gjøre nogen Indstilling om dette Andragende.

39. Andragende fra forhenværende Korporal Peter Rasmussen Nissemose (indbragt i Folkethinget den 14de Februar 1880 af Folkethingetsmanden for Kjøbenhavns 5te Valgkreds V. L. L.).

Ansøgeren anmoder om at maatte erholde en aarlig Understøttelse som Invalid. 1858 blev han Menig ved 4de Dragonregiment, blev 16de Mai 1855 udnævnt til Korporal og blev samme Aar 1ste November udfommanderet til det Kongelige militære gymnastiske Institut, for at uddannes til Gymnastiklærer; grundet paa Sygdom blev han sendt til Regimentet 1ste Juni 1861. 1ste Marts 1862 blev han paa Grund af vedvarende Sygdom, kasseret og tillagt vedvarende Invalideforsørgelse af 114 Kr. aarlig. 1ste August 1865 blev han ansat i det Kjøbenhavnske Politis Tjeneste; derfra affledigedes han efter egen Begjæring paa Grund af Svagelighed 15de December 1875. 1ste April 1869 blev den ham tilstaaede Invalideforsørgelse inddragen, sandsynligvis fordi han var i Politiets Tjeneste, uagtet hans Helbred ikke var blevet forbedret. Han har flere Gange ansøgt faa vel Invalidebestyrelsen som Finantsministeren om at faae sin Understøttelse igjen. Finantsministeriet begrunder i en udførlig Skrivelse af 17de December 1879 sit Afslag derved, at det ingenlunde er oplyst af de vedlagte Lægeattester, at der er nogen kausalforbindelse mellem hans nuværende Svagelighed og den, han havde paadraget sig i Tjenesten, ligesaa lidt som det findes oplyst, at han ikke er istand til at kunne ernære sin Familie helt eller delvis. — Udvalget ser sig af lignende Grunde, ikke istand til at gjøre nogen Indstilling om dette Andragende.